

VÉGLEGES TERVEZET 2015 05 05

Az európai szociális partnerek 2015-2017-es munkaprogramja

'PARTNERSÉG A BEFOGADÓ NÖVEKEDÉSÉRT ÉS FOGLALKOZTATÁSÉRT'

BEVEZETÉS

Az Európai Unió útkereszteződéshez érkezett. Az utóbbi években különösen a válságtól leginkább sújtott országokban érezhetőek voltak ugyan a fellendülés óvatos jelei, ami mögött azonban számos tagállamban nincs meg a kellő lendület, sőt bizonyos tagállamokban inkább visszaesésről van szó. Az EU-t 2008-ban sújtó, és később gazdasági és szociális válsággá kiszélesedő pénzügyi válság mind a mai napig igen súlyos következményekkel jár: 2015 februárjában 23,8 millió volt az EU-n belüli munkanélküliek száma - és ebből 4,85 millió a 25 év alatti fiatal - és továbbra is magas a cégbezárások száma, ideértve a kkv-eket is. Jóval több erőfeszítésre lesz szükség ahhoz, hogy sikerüljön újra elérni az EU válság előtti munkanélküliségi szintjét (2008-ban 16,2 millió).

Európának több fontos politikai kihívást kell leküzdenie ahhoz, hogy sikerüljön teljesen kiaknáznia növekedési és munkahelyteremtési lehetőségeit: az állami és magánberuházások, a növekedés és a munkahelyteremtés serkentése; új ipari célok kitűzése; a jól működő közszolgáltatások terén tett beruházások; törekvés a stabil államháztartás és a kiegyensúlyozott állami költségvetés biztosítására; az aktív munkaerő növelése, ezzel hozzájárulva a demográfiai változásokkal járó kihívások leküzdéséhez; a termelékenység fokozása és a munkakörülmények javítása; fenntartható és minden polgár számára hozzáférhető szociális védelmi rendszerek biztosítása; a kutatás és fejlesztés, illetve az oktatás és képzés terén tett beruházások, ezzel elősegítve többek között a korai iskolaelhagyás megelőzését; az oktatási rendszerek, ezen belül a legmagasabb szintű oktatás megkülönböztetés nélküli hozzáférhetőségének biztosítása; a tanulási kimenetek javítása és az innovatív vállalatok számának növelése; és annak a felismerése, hogy a szociális párbeszéd elősegíti a növekedést és a foglalkoztatást.

Az EU-n belül a Bizottság által 1985-ben kezdeményezett 'Val Duchesse folyamatnak' köszönhetően indult be az ágazatközi szociális párbeszéd. Az európai szociális partnerek 1991-ben megkötött, és az 1992-es Maastrichti Szerződésbe is belefoglalt megállapodása a szociális partnerek jóval meghatározóbb szerepét szorgalmazta a közösségi szociális és foglalkoztatáspolitikai kialakításában és végrehajtásában. Az ezt követően az autonómabb párbeszéd biztosítása érdekében tett intézkedések tovább bővítették a szociális partnerek rendelkezésére álló eszközök táráát. A szociális párbeszéd az uniós szociális modell egyik fő pillére.

Az európai szociális párbeszéd jelenlegi formája azonban további változtatásokat igényel ahhoz, hogy a kibővült Európai Unió egyre szerteágazóbb gazdasági és szociális körülményei között jelentkező igényeket is pontosan tükrözze, és azokra megfelelően reagáljon. Fontos, hogy az EU, a tagállamok és a szociális partnerek prioritizálják az olyan intézkedéseket, amelyek

kézzelfogható előrelépést biztosítanak Európa globális versenyképességének előmozdítása, és az Európán belüli befogadó növekedés és foglalkoztatás biztosítása terén. A gazdasági kormányzás, és az, hogy a közelmúltban tett bejelentés szerint abba az európai és a nemzeti szociális partnerek is folyamatosan bevonásra kerülnek - vagyis hogy a folyamat meghatározó lépéseire a partnerekkel való egyeztetés keretében kerül sor - nemzeti és európai szinten egyaránt fontos kihívást jelent a szociális partnerek számára.

A jelenlegi munkaprogram az európai szociális partnerek¹ ötödik kétoldalú munkaprogramja.

A szociális partnerek rendkívül fontos szerepet játszanak többek között a munkaerőpiacok működésének javításában. A szociális párbeszéd néhány országban egyre erősebb nyomás alá kerül. A jelenlegi munkaprogram egyik célja, hogy azt minden megfelelő szinten megerősítse.

A szociális párbeszéd napjainkban különösen fontos szerepet játszik az olyan tisztességes, felelősségteljes és hatékony megoldások kidolgozásában, amelyek valóban hozzájárulnak a gazdasági fellendüléshez és a társadalmi kohézió megerősítéséhez. Ahhoz, hogy tényleges eredményeket érhessünk el, elengedhetetlen, hogy a szociális partnerek magukénak vallják és megértsék a befogadó növekedés és foglalkoztatás biztosítása, valamint Európa globális gazdaságon belül elfoglalt pozíciójának megerősítése, és a jólét és az Európán belüli társadalmi kohézió ezzel egyidejű előmozdítása terén jelentkező közös célokat.

Ezzel összefüggésben kidolgozott megközelítésünk célja, hogy:

- A foglalkoztatást és a munkaerőpiacokat közvetlenül vagy közvetetten érintő politikákhoz való autonóm hozzájárulás útján igyekezzünk leküzdeni a fent említett kihívásokat.
- Igyekezzünk a munkaügyi kapcsolatok nemzeti gyakorlatával összhangban előmozdítani és megerősíteni az európai országokban szakmaközi, ágazati szinten és/vagy a vállalatokon belül folytatott autonóm szociális párbeszéd fejlesztését.
- Az Európai Bizottság - többek között a Bizottság munkaprogramjaiból eredő - jövőbeli javaslatait és kezdeményezéseit alapul véve, továbbra is igyekezzünk megtenni a két- és háromoldalú szinten szükséges intézkedéseket.
- Igyekezzünk megerősíteni az európai szemeszter folyamatán belüli szerepünket, amihez elsősorban a szociális partnerek európai és nemzeti szintjei közötti szorosabb és intenzívebb együttműködésre van szükség, ideértve a Szociális Párbeszéd Bizottság keretein belüli együttműködést is.

Az európai szociális partnerek - az Európai Bizottsággal az Európai Unióról szóló szerződés 154-155. cikkében foglaltak szerinti konzultációt követően - a jelen munkaprogramban foglaltaktól eltérő egyéb kérdéseket illetve intézkedéseket is napirendre tűzhetnek.

1. Az aktív öregedés és a generációközi megközelítés előmozdítása

A demográfiai és aktív öregedési kihívásokra reagálva olyan - szükség szerint nemzeti, ágazati és vállalati szintű - intézkedésekre van szükség, amelyek segítségével az idősebb munkavállalók továbbra is aktív szerepet vállalhatnak a munkaerőpiacon, ezzel egyidejűleg biztosítva az olyan intézkedéseket is, amelyek, főleg a magas fiatalkori munkanélküliség vonatkozásában, megkönnyítik a generációk közötti átmenetet.

Nagymértékben javítani kell az idősebb munkavállalók lehetőségét arra, hogy - egészségüket megőrizve - minél tovább aktív szerepet vállalhassanak a munkaerőpiacon.

¹ BUSINESSEUROPE, CEEP, UEAPME és ESZSZ (és a EUROCADRES/CEC összekötő bizottság)

NON-OFFICIAL

Az európai szociális partnerek e vonatkozásban az Európa 2020 stratégiában megfogalmazott foglalkoztatási célkitűzéseket is figyelembe veszik.

Az európai szociális partnerek a kérdést főleg az aktív öregedés 2012-es európai éve kontextusában, és a fiatalok foglalkoztatásáról szóló, 2013-ban tárgyalt cselekvési kerettervükre építve vizsgálták meg. A jelen munkaprogram részeként tovább folytatódik a vita a beavatkozást igénylő gyakorlatokról és intézkedésekről, közöttük az alábbi kulcstémákról:

- **Aktív öregedés:** Az idősebb munkavállalók munkaerőpiacon maradását, vagy munkaerőpiacra való visszatérését lehetővé tevő és elősegítő intézkedések és munkakörülmények mérlegelése (rugalmas munkaidő, fokozatos nyugdíjazás, a készségek fejlesztése/frissítése, és/vagy megelőző munkavédelmi intézkedések, köztük például a munkahelyen tett olyan fizikai és szervezeti módosítások, amelyekkel meghosszabbítható a munkaképesség). Mindezt a társadalombiztonsági és szociális védelmi rendszerekkel, és az információs és konzultációs folyamatokkal összhangban kell biztosítani.
- **Az idősebb munkavállalók felváltásának megfelelő irányítása:** Az egyre nagyobb számú nyugdíjaztatások munkaerő-piaci következményeinek megfelelő kezelése, főleg az új munkaerő toborzása, a fiatalok munkaerő-piaci beilleszkedését segítő intézkedések és a munkanélküliek hatékonyabb aktiválása terén;
- **Tanácsadás:** Az olyan folyamatok támogatása a humán erőforrás menedzsmenten belül, amelyek például bizalmi személy / mentor kijelölésével biztosítják az új munkavállalók megfelelő fogadását, tájékoztatását és beilleszkedését, megkönnyítik a vállalatban és a munkahelyen belüli integrációt, és elősegítik a szakmai ismeretek terén jelentkező igények előrejelzését;
- **Szakmai készségek és ismeretek átadása:** A különböző ágazatok és vállalatok idősebb és fiatalabb dolgozói közötti ismeretátadást célzó képzési és egész életen át tartó tanulási intézkedések kifejlesztése, amelyekkel például csökkenthetők a készségkereslet és a készségkínálat közötti ellentétek, különösen az olyan területeken és ágazatokban, ahol magas a betöltetlen álláshelyek aránya.

A hosszabb munkaviszony nagyban hozzájárulhatna a nyugdíjak fenntarthatóságának és megfelelőségének biztosításához, valamint az Európán belüli társadalmi befogadás és kohézió, és a generációk közötti szolidaritás megerősítéséhez.

Az európai szociális partnerek autonóm keretmegállapodás megkötése érdekében folytatnak majd tárgyalásokat.

E tárgyalások kezdeti szakaszában közös tényfeltáró szemináriumra kerül majd sor. Ezzel elsősorban azt szeretnék biztosítani, hogy a tárgyalások megfelelően figyelembe vegyék az Európán belül kialakult különböző munkaerő-piaci körülményeket, és hogy a folyamat minél nagyobb támogatottságot kapjon a nemzeti szociális partnerek körében.

2. A munka és a magán-/családi élet közötti jobb egyensúly előmozdítása, és a nemek közötti egyenlőség javítása, és ezzel a nemek közötti bérszakadék csökkentése érdekében tett intézkedések

A munka és a magánélet közötti jobb egyensúly biztosítása az EU, a tagállamok, a szociális partnerek és a társadalom egésze számára is fontos kihívást jelent. Amellett, hogy továbbra is alapvető fontosságú marad a megfelelő szociális szolgáltatások és infrastruktúrák elérhetősége, minősége és hozzáférhetősége, az összeegyeztetési politikák integrált és ambiciózus megközelítésére van szükség ahhoz, hogy:

1) Növeljük a nők munkaerő-piaci részvételét és csökkentjük a nemek közötti bérszakadékot. A nemek közötti bérszakadék egy számos okra visszavezethető, rendkívül sokrétű jelenség. Okai között emelhetjük ki a munkaerőpiac horizontális és vertikális szegregációját, a

NON-OFFICIAL

gyermekgondozási szolgáltatások hiányát, a családon és a háztartáson belüli feladatok egyenlőtlen megosztását, a munkahelyen jelentkező megkülönböztetést és nemi sztereotípiákat.

2) Lehetővé tegyük a családok számára a munka és a magán-/családi élet jobb összeegyeztetését.

Az európai szociális partnerek már eddig is aktív szerepet vállaltak az e téren folyó vitában, többek között a szülői szabadságról szóló közös megállapodás, a nemek közötti egyenlőség cselekvési kerete, ezen belül a nemek egyenlőségét előmozdító webalapú eszköztár 2014-es beindítása, és a gyermekgondozással kapcsolatos közös levelük kontextusában. Nemzeti szinten az elmúlt néhány évben számos új intézkedés történt a munka-magánélet egyensúly javítása érdekében, de továbbra is sok kihívással kell még szembenéznünk.

A jelen munkaprogram keretében a szociális partnerek célja, hogy:

- A nemek közötti egyenlőségről szóló 2005-ös cselekvési keret harmadik prioritására építve támogassák a munka-magánélet egyensúly javítását: Az európai szociális partnerek tényfeltáró szeminárium szervezésével igyekezzenek majd megállapítani és előmozdítani a munkáltatók és a munkavállalók számára egyaránt előnyös munkavégzési és szabadságot biztosító feltételeket és ellátási lehetőségeket.
- A nemzeti szociális partnerek gyakorlata és a meglévő szabályozás terén szerzett tapasztalatok cseréjének megszervezése útján járuljanak hozzá a nők és a férfiak egyenlő értékű munkájának egyenlő díjazása, és a nemi szempontból semleges fizetési rendszereket előmozdító tényezők terén rendelkezésre álló ismeretek bővítéséhez.

Mindez esetleges útmutatásokat és egyéb utókövetési kezdeményezéseket, és adott esetben a hatóságok felé tett javaslatokat tartalmazó, közös következtetésekből kerül majd rögzítésre.

3. Mobilitás és migráció

Az EU-nak többet kellene tennie a munkavállalók Európán belüli szabad mozgásának elősegítése, és annak jobb politikai elfogadtatása érdekében, elsősorban azáltal, hogy megpróbálja kiküszöbölni az európai és nemzeti szabályok alóli kibúvókat és végrehajtási problémákat, amelyek gyakran visszaélésekhez vezetnek. Az európai szociális partnerek továbbra is aktív szerepet vállalnak majd az e téren folyó vitában, és mérlegelni fogják a Bizottság tanácsadó testületeiben való rendszeres részvételen túli közös intézkedések lehetőségét a munkavállalók szabad mozgásához kapcsolódóan.

Az európai szociális partnerek készek aktívan hozzájárulni a mobilitási csomag kidolgozását, és az EU legális bevándorlással kapcsolatos politikájának munkáltatók és munkavállalók számára egyaránt előnyös megújítását célzó bizottsági és tanácsi erőfeszítésekhez, és az e kezdeményezésein túlmenő, közös intézkedések lehetőségét is mindenképpen mérlegelik majd.

4. Beruházási csomag, és az ipari bázis megerősítése Európában

A válság során 18%-kal csökkent az EU-n belüli beruházások szintje, jelentősen megnehezítve a fellendülést, a munkahelyteremtést és az Európa 2020 célok teljesítését. Sürgősen szükség van az állami és a magán beruházásokra, és fontos, hogy azok ne helyettesítsék, hanem inkább kiegészítsék egymást. A Bizottság saját becslése szerint az utóbbi években az EU-ban valóban 230 és 370 milliárd euró között mozgott az éves beruházási hiány. E vonatkozásban fontos első lépés a három évre szóló, 315 milliárd eurós európai beruházási terv, amely kellő lendületet adhat a növekedési folyamat újraindításához. A jövőben új és hatékony eszközök alkalmazását kell előirányoznunk.

A Bizottság kezdeményezése a kutatás és fejlesztés, a növekedést fokozó infrastruktúrák, köztük a megújuló energia és az energiahatékonyság, a közlekedés, a szélessávú

szolgáltatások, az oktatás és a képzés terén tett célzott beruházásokra helyezi a hangsúlyt. A Bizottság célja továbbá, hogy jelentős összegű beruházást irányítson az olyan projektek felé, amelyek tisztességes munkahelyeket kínálva segítik elő a fiatalok munkához jutását.

Az Európai Unió, ezzel párhuzamosan, az európai ipar reneszánsza felé vette az irányt, melynek keretében 2020-ban a GDP legalább 20%-a várhatóan termelő tevékenységekből származik majd, ideértve a kkv-eket is. Fontos tehát, hogy a beruházási csomag - különösen bizonyos ágazatokon és értékláncokon belül - mindenben hozzájáruljon az európai ipari bázis újrafellendítéséhez. A 2020-at megelőző években a gazdaság zöldebbé válása is pozitív hatással lehet a munkahelyteremtésre, feltéve, hogy megfelelő politikák segítik elő az alacsony széndioxid-kibocsátású gazdaság, vagy az energiaforrások takarékos felhasználása terén jelentkező lehetőségek kihasználását, ezzel párhuzamosan lecsökkentve a vállalatok e téren vállalt kockázatát. A cél annak biztosítása, hogy az új energia és éghajlati politikákból származó munkaerő-piaci kihívások is megfelelő figyelmet kapjanak.

Fontos, hogy az EU-terv priorizálja a beruházásokat, és hozzájáruljon a beruházási légkör javításához, ezzel rövid időn belül megfelelő körülményeket teremtve a munkahelyteremtéshez és a minőségi áruk és szolgáltatások biztosításához. A beruházást gátló akadályok felszámolása alatt értendő például a jogi biztonságot nyújtó szabályozás biztosítása; a növekedés és a foglalkoztatás támogatása, különösen a válság által leginkább sújtott országokban; a szükségtelen bürokrácia csökkentése; a finanszírozáshoz való jobb hozzáférés biztosítása és az egységes piac kiterjesztése az olyan területekre, mint a digitális gazdaság és az energiaunió.

Szintén ambiciózus beruházásokra lesz szükség például a szociális infrastruktúrák, különösen az egészségügyi és szociális szolgáltatások terén. Az ellátási rendszerek terén tett beruházások különösen fontos szerepet játszanak a munka-magánélet egyensúly javításában. Az európai szociális alap és az EU más, e célra kialakított pénzügyi programjai, köztük az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés vagy az Erasmus+, jelentős közvetítő szerepet kapnak az EU által biztosított pénzügyi támogatásnak a szükséges szociális beruházások felé történő továbbításában.

Fontos az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) megfelelő, független és átlátható irányítása, illetve, adott esetben, a szociális partnerek bevonása. Ahhoz, hogy a terv valóban meg hozza a tőle várt pozitív eredményt, fontos, hogy a kiválasztott projektek megfelelően támogassák a növekedés és a munkahelyteremtés terén megfogalmazott stratégiai célokat.

A beruházási csomag kidolgozásában külön részt vállaló európai szociális partnerek továbbra is aktívan hozzájárulnak a beruházási terv bevezetéséhez (két- és háromoldalú szinten egyaránt), ezen belül is elsősorban ahhoz, hogy a növekedés és a munkahelyteremtés terén sikerüljön optimális eredményt biztosítani.

5. A digitális gazdaságokon belül jelentkező készségigények

A szociális partnerek véleményt cserélnek majd arról, hogy a munkaerőpiacok jelenlegi és jövőbeli kihívásaival összhangban, hogyan biztosítható a munkaerő magasabb oktatási, képzési és készségszintje, ideértve az alapkompenciák terén elért jobb eredményeket is. A készségkereslet és a készségkínálat közötti ellentétek felszámolása érdekében fontos például az egész életen át tartó tanulás költségmegosztásos alapon hozzáférhető megfelelő forrásainak biztosítása.

Alapvető fontosságú továbbá a nem-formális és informális tanulás elismerése. Az ellentétek kiküszöbölése terén ugyancsak fontos szerepet játszik a fiatalok számára az oktatás és képzés során nyújtott támogatás és útmutatás, amely nagyban elősegítheti a munkaerőpiacra való zökkenőmentes átmenetet.

A szociális partnerek a digitális készségek specifikus témájával kapcsolatban is véleményt cserélnek majd, ideértve a digitális és a távoktatás, a nyitott oktatási segédanyagok és az e-szolgáltatások szerepét. E véleménycserének a képzési lehetőségekre és a legjobb gyakorlatokra is ki kell terjednie.

Az ezzel kapcsolatban végzett munka a szakmai képességek és képesítések egész életen át tartó fejlesztésének 2002-es cselekvési keretének áthidaló kontextusán belül zajlik majd. A nemzeti szociális partnerek közötti kétoldalú véleménycsere szükség szerint a Szociális Párbeszéd Bizottság keretei között kerül majd megszervezésre, elsősorban azért, hogy hozzájáruljon az ismeretek kölcsönös bővítéséhez. 2016-ban, az integrált projektek következő ciklusának részeként újra mérlegeljük majd az egész életen át tartó tanulással kapcsolatos további elemző munka lehetőségét.

6. Aktív munkaerő-piaci politikák

A magasabb foglalkoztathatóság biztosításának egyik fontos aspektusa az olyan hatékony munkaerő-piaci politikák bevezetése, amelyek garantálják a szükséges támogatást az álláskeresők számára, és hatékonyan ösztönzik a foglalkoztatást.

A mai munkaerőpiacon minden eddigénél fontosabb, hogy az emberek a szükséges készségekkel és képességekkel rendelkezzenek ahhoz, hogy alkalmazkodni tudjanak a változásokhoz, hogy bejussanak, megmaradjanak és előrelépjenek a munkaerőpiacon, és fontos, hogy az aktív munkaerő-piaci politikák ehhez a célkitűzéshez is hozzájáruljanak.

Az aktív munkaerő-piaci politikák (AMPP-k) olyan eszközöket és intézkedéseket foglalnak magukban, mint az állami és magán foglalkoztatási szolgálatok, a munkavállalást és a vállalkozásindítást ösztönző intézkedések, a munkahelymegosztás, az állásrotáció, a képzés és a hátrányos helyzetű csoportoknak biztosított külön munkaerő-piaci támogatás. Az AMPP-k kidolgozásának és végrehajtásának célja a munkanélküli és inaktív személyek aktív népszerűsége belüli integrálása, és a munkaerő-piaci mobilitás támogatása. Az egyéni szükségletek sokféleségéből adódóan egyéni kiegészítő szolgáltatásokra, és a munkaerő-piaci beilleszkedést személyre szabottan biztosító megoldásokra van szükség ahhoz, hogy valóban pozitív eredményt érhessünk el. Hatékony AMPP-k biztosításához emellett célzott forrásokat kell rendelkezésre bocsátani.

Ezek mind kulcsfontosságú intézkedések ahhoz, hogy valóban sikerüljön elősegíteni az aktív álláskeresést, és ezzel jobban összehangolni a munkaerő-keresletet és -kínálatot, különösen a tartós munkanélküliek és a fiatalok körében, többek között az ifjúsági garancia rendszerek folyamatban lévő megvalósítása keretében.

Az európai szociális partnerek e háttér ismeretében, és többek között az Szociális Párbeszéd Bizottság keretei között cserélnek majd véleményt az AMPP-k hatékonyságáról és minőségéről, ezzel hozzájárulva a munkanélküliség és a foglalkoztatás közötti átmenet megkönnyítéséhez, és több és jobb munkahely teremtéséhez.

7. A tanulószereződéses gyakorlati képzés előmozdítása a fiatalok foglalkoztatási arányának növelése érdekében

Az európai szociális partnerek 2013-ban a fiatalok foglalkoztatásáról szóló cselekvési keretet hagytak jóvá, amelyet nemzeti szinten követnek nyomon mindaddig, míg sor nem kerül a szükséges intézkedések megtételére.

Azóta - a 2014-2016-os integrált projektek részeként - számos a tanulószereződéses gyakorlati képzéssel kapcsolatos tevékenységbe kapcsolódtak be. Ezt a munkát a kezdeti szakaszban külön végzik, majd egy 2016-ra tervezett közös konferencián kerül sor a kiértékelésre. Erre alapozva vizsgálják majd meg a további közös tevékenységek lehetőségét, többek között arra vonatkozóan, hogy hogyan biztosítható a gyakornokok Európán belüli nagyobb mobilitása.

8. A kapacitásépítést és a jobb végrehajtási eredményeket segítő intézkedések

Több mint tíz év telt el az első autonóm keretmegállapodás elfogadása óta, és az EU tagállamainak száma időközben 28-ra bővült. A végrehajtási folyamatok ez idő alatt rávilágítottak néhány megoldást igénylő kihívásra.

Az európai szociális partnerek igyekeznek tovább javítani az európai szociális párbeszéd eszközeivel kapcsolatos egyetértést, és módot találni arra, hogy a különböző szintekre gyakorolt pozitív hatás útján építsék, fejlesszék és erősítsék a szociális párbeszédet. E folyamatnak alapvető tényezői az erős, független és reprezentatív szociális partnerek.

A szociális partnerek elismerik, hogy - a tagállamok munkáltatói és munkavállalói szervezeteinek sajátos eljárásaival és gyakorlatával összhangban - minden tagállamban nagyobb erőfeszítésekre van szükség ahhoz, hogy sikerüljön hatékonyan és hatásosan végrehajtani az autonóm megállapodások egyeztetési folyamata során tett kötelezettségvállalásokat.

Az európai szociális partnerek (egyenletes földrajzi megoszlású) alcsoportot hoznak majd létre, amely az autonóm szociális párbeszéd eszközeinek nyomon követését és végrehajtását vizsgálja majd meg. A Szociális Párbeszéd Bizottság ülései keretében összeülő, és annak rendszeres jelentéssel tartozó alcsoport igyekszik majd kisegítő intézkedésekkel kapcsolatos javaslatokkal elősegíteni a jobb végrehajtási eredményeket, illetve az EU valamennyi tagállamára kiterjedő lefedettséget.

Az európai szociális partnerek igyekeznek emellett - saját belső irányításukkal összhangban - beindítani és koordinálni a jobb végrehajtási eredmények elérését célzó iránymutatások kidolgozását a fejlesztést igénylő országokban, ideértve többek között a nemzeti gyakorlatok cseréjét.

Integrált projektjeik keretében az európai szociális partnerek abban is megállapodtak, hogy - mind a 28 tagállamra kiterjedően, de főleg arra a 8-10 tagállamra összpontosítva, ahol a közelmúltban a végrehajtás hiányát vagy hiányosságait tapasztalták - igyekeznek tovább fokozni az autonóm megállapodásaik végrehajtásának javítása érdekében tett erőfeszítéseiket. Mindez az alábbiakra terjed majd ki:

- az autonóm megállapodások végrehajtása terén tapasztalt helyzet áttekintése a 28 tagállamban;
- új megközelítés arra a 8-10 tagállamra irányulóan, ahol a végrehajtás hiánya vagy hiányosságai tapasztalhatók, ideértve többek között az ilyen országokban tett akár 5 helyi látogatást, amivel reméljük, hogy sikerül majd tényleges előrelépést elérni.

Végül pedig, ha az alcsoport 2 éves munkáját követően mégis az derül ki, hogy a keretmegállapodások végrehajtása továbbra sem kielégítő, a szociális partnerek további kisegítő intézkedések megvizsgálásával igyekeznek majd hozzájárulni a végrehajtási eredmények javításához.
